

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

EEN HAAR IN DE BOTER

Een kerstspel in twee korte bedrijven

door

Maria Daniëls

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.1675

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **EEN HAAR IN DE BOTER** op te voeren moet de naam van auteur **MARIA DANIËLS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Maria Daniëls
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1.

PERSONEN.

3 dames - 2 heren

Postbode	op dienstronde (in uniform)
Sander	gepensioneerd mijnwerker
Anna	echtgenote van Sander
Moeder	moeder van Anna
Frieda	zuster van Anna

DEKOR.

Huiskamer met kast, tafel, stoelen, zetel, kapstok, kerstboom,
radio en telefoon.

Achter de schermen : cassettespeler met cassette : - hondengeblaf
- klokkengeluid.

EERSTE BEDRIJF.

Als het doek opengaat is Sander de kerstboom aan het versieren.
De waakhond blaft en de postbode klopt.

SANDER : Binnen !

(postbode komt binnen)

POSTBODE : Dag Sander !... Ik ben maar langs achter gekomen. Ik kom hier nu al jaren en de hond die kent me nóg niet. Foei foei, is die kwaad en gaat nogal te keer.

SANDER : Het is een goede waakhond, daar geraakt niemand voorbij !

POSTBODE : Sander, ik heb hier nog een pakje en je krant.

(geeft dat af)

SANDER : Dat zal het kookboek zijn dat mijn vrouw besteld heeft...
Postbode, moet er iets betaald worden ?

POSTBODE : Neen, als je hier wil tekenen voor ontvangst.

(Sander tekent.)

SANDER : Neem een stoel postbode, en zet je.

POSTBODE : Dat ga ik niet doen Sander, het is al laat en als ik eenmaal zit, dan heb ik geen verstand van opstaan.

SANDER : Drink je dan geen borrel ?

POSTBODE : Bewaar ze voor een andere keer. Ik heb op veel plaatsen pensioen moeten uitbetalen en je weet hoe dat gaat : hier een borrel en daar een borrel. Op zulke dagen geraak ik niet vooruit. Goed dat dit mijn laatste huis is waar ik post moet brengen.

(Sander kijkt in krant.)

SANDER : Hier vind ik nog een brief van Ludo tussen de krant; wat zou die te vertellen hebben ?

(postbode zet zich nieuwsgierig neer)

Ik ga hem niet opendoen, dat plezier laat ik aan Anna. Zij is altijd zo nieuwsgierig, dat ze de brief dikwijls bij het openen scheurt, om maar vlug te weten wat erin staat.

POSTBODE : Zo zijn de vrouwen allemaal, nieuwsgierig !!! Ik heb er thuis ook zo één.

SANDER : Ons kinderen schrijven bijna nooit, maar mijn vrouw weet toch altijd het nieuws... Ik geloof dat ze elke dag naar hen telefooneert want we krijgen altijd een gepeperde telefoonrekening.

POSTBODE : Waar wonen je kinderen dan ?

SANDER : Ludo woont in Gent, Marleen in Antwerpen.

POSTBODE : Dat is niet bij de deur.

SANDER : Neen, maar met de auto zijn ze ook vlug hier.

(Anna komt binnen met volle boodschappentas en doos met taart)

ANNA : Dag postbode ! Nog zo laat op ronde ?

POSTBODE : Zwijg stil, het zijn zware dagen.

(Hij staat op) Nu moet ik gaan, want thuis zal mijn middageten reeds koud zijn, doch mijn vrouw weet wel dat ik daags voor Kerstmis en Nieuwjaar niet vroeg thuis ben... Mensen, een vrolijk Kerstfeest.

ANNA : We wensen jou ook fijne Kerstdagen.

(Postbode weg, hond blaft, Anna eventjes af, doet hond zwijgen)

ANNA : Dat trekt nergens op, dat de postbode nu pas hier is, de mensen zouden hem met zulke dagen niet mogen trakteren.

SANDER : Hij kan toch niet weigeren als hij wil... Hier heeft hij geen borrel willen drinken.

ANNA : Hij zal er wel op andere plaatsen gehad hebben.

(Sander zet zich in de zetel met de krant. Anna kijkt op uurwerk.)

ANNA : Oooh... Is het al zo laat ?... Wat ben ik lang weggeweest, het is overal maar wachten, iedereen is aan 't winkelen, aan de kassa's staan ze aan te schuiven met volle wagentjes. Dit jaar zal er overal Kerstmis gevierd worden.

SANDER : Hier Anna... Ik zou het nog vergeten, het kookboek dat je besteld hebt en een brief van Ludo.

ANNA : (Verwonderd)

Een brief van Ludo !... Hij kan toch telefoneren.. Wat heeft hij geschreven ?

SANDER : Ik heb hem niet open gedaan. (geeft brief af)

Lees hem maar eens voor.

(Anna scheurt haastig de briefomslag open.)

ANNA : Het is een mooie kerstkaart. (Anna leest)

"Lieve ouders, ik wens jullie een zalig en vrolijk Kerstfeest. Dit jaar kunnen we spijtig genoeg niet komen, want ik moet werken. Er zijn met de kerstdagen enkele treinen meer ingelegd, omdat velen bij familie en vrienden Kerstmis gaan vieren. Om tien uur deze avond begint mijn werk. Als machinist moet je op post zijn. Anita en de kinderen gaan bij haar ouders in Gent de kerstavond doorbrengen. Met Nieuwjaar ben ik vrij, dan komen we zeker naar Diepenbeek.

Terwijl ik deze nacht met mijn machine over de sporen zal razen, zal ik aan jullie denken. Nogmaals een vredige en zalige Kerstmis.

Vele zonen van je kleinkinderen Gert en Bart en van ons beiden, Anita en Ludo.

SANDER : Ze komen niet ! En je hebt zoveel meegebracht, wie gaat dat opeten ?... Marleen heeft ook getelefoneerd dat ze niet komt.

ANNA : Dat vreesde ik al. Ze zal niet goed meer durven, ze verwacht rond Nieuwjaar haar kindje.

SANDER : Maar in godsnaam, wie gaat dat allemaal opeten ?

ANNA : Och Sander, er kan altijd iemand komen.

SANDER : Wie zou er dan komen ?... Die "lieve" moeder van jou, die hier al twee jaar niet meer over de vloer is geweest ?...

Of je rijke zus ?... Voor mijn part mogen ze weg blijven.

ANNA : Och Sander, begin er toch weer niet over... Ik zou blij zijn moesten ze onverwachts hier binnenkomen.... Wat zou jij ervan vinden, als je in twee jaren je moeder en je zus niet gezien hebt.

SANDER : Mijn ouders zijn al lang dood, maar jij hebt er ook geen meer.
Hoelang is je vader nu al overleden ?

ANNA : Bijna drie jaar.

SANDER : Wel, vóór je vader stierf, ging alles goed. Dat was een goede man... Ons kinderen gingen zo graag naar hun Bomma en Bompia en jij en Frieda, dat was koek en ei... Maar sinds je moeder haar huis heeft verkocht en bij Frieda is gaan wonen, zien ze jou niet meer staan.

ANNA : Frieda heeft het niet onder de markt gehad, ze is al zo lang weduwe en heeft alleen haar kinderen moeten grootbrengen, moeder is misschien daarom bij haar gaan inwonen.

SANDER : Dat mag ze, maar ik zeg je, dan had ze jou niet moeten misdelen. Jij hebt langer voor je ouders gewerkt dan Frieda want zij is heel jong getrouwd.

Mij viel het op, zodra je moeder bij haar inwoonde, kocht madam Frieda een nieuwe auto en een bontmantel,..(kwaad)
Je zult van de overige centjes van moeder haar huis niets meer zien. Die zullen wel op zijn.

ANNA : (kwaad) Jij hebt Frieda hier aan de deur gezet toen ze ons kwam uitnodigen voor het huwelijksfeest van haar jongste zoon...
En waarom ?

SANDER : Nu ben ik het weer geweest ! Je was toch ook niet goed gezind, dat moeder bij Frieda introk.

ANNA : Moeder woonde vroeger zo dichtbij... Dat ze in Tongeren bij Frieda is gaan wonen, had ik zeker niet graag.
(kwaad) Maar jij maakt je kwaad en verbied mij haar te gaan bezoeken !

SANDER : (kwaad) Gaat er ook bijwonen, potverdekke !

ANNA : Hoe kun je zo harteloos zijn ? Ik heb me hier altijd gelukkig gevoeld en we zijn nog samen.

SANDER : Ha, ha ! Ik moest al dood zijn !

(Anna veegt een traan weg, neemt Sander bij de schouder.)